

SNUSKSNACK

Av

Jenny Grewdahl

(B sitter på scenen vid ett bord. A kommer stressat in på scenen och sätter sig bredvid B och börjar prata fort.)

A – Hej! Alltså jag måste bara få berätta vad som hände igår men du måste lova att inte säga det till någon.

B – Okej. Hej på dig också. Visst . Jag lovar!

A - Åh... Det är bara så pinsamt.

B - Kom igen nu! Har du sagt A får du säga B. Det var ju du som ville ses och prata!

(A börjar prata men får inte riktigt till det som hon försöker säga. Det märks att hon inte är helt bekväm med det här samtalsämnet men ändå behöver få det ur sig.)

A - Ok. Så här. Igår så gjorde Peter och jag... Ja ... Eller gjorde är fel ord. Vi höll på... med... Eller höll på förresten det är väl kanske inte helt rätt det heller. Vi... Du vet...Eftersom att det var hans namnsdag och allt.

B - *(Tvekande och förvirrad)* Oookej?

A - *(Viskar)* Vi hade *(håller upp 6 fingrar)*.

B – Aha!

(B nickar. Nu är allt kristallklart.)

A - Hur som helst, så ville han plötsligt, mitt upp i alltihop att jag skulle... *(paus)* Nej! Jag kan inte säga det!

B - Att du skulle ta den i tvåan? Jag hajar!

A - Va? Nej! Tvåan? Vad snackar du om? Vad betyder det ens?

B – Att man... Eller glöm det förresten. Fortsätt.

A - Jo. Var var jag nu? JO! Han ville att jag skulle skrika lite.

B - Va? *(förvånad)*

A - Precis vad jag sa! Fast högre då förstås.

B - Men han ville väl inte att du skulle skrika "va"?

A - Nej, det fick jag ju reda på sen men då var det ju försent. Det var ju verkligen info han kunde ha gett mig innan kan man ju tycka. Nej, han ville att jag skulle skrika något annat...

B – Jo det förstod jag liksom. Men vad gjorde du då?

A – Ja jag tog i för allt jag var värd och skrek: DET BRINNER!

B - *(skrattar)* Men herregud! Är du inte klok?

A - Det var exakt det som Peter sa. Fast högre då, för det ringde ju i öronen på honom så han hörde ju inte hur högt han pratade.

B - Och där slutade kvällen eller?

A - Om det vore så väl. Vi grälade om det ett tag men när väl det hade lagt sig så sa jag att han måste vara tydligare med vad han vill. Som vår terapeut säger hela tiden - var inte rädda för att uttrycka era behov och det var väl det han ville göra egentligen fast det blev fel helt enkelt. Så jag frågade väldigt lugnt och sansat exakt VAD det var han ville att jag skulle skrika. Och då svarade han att han ville att jag skulle skrika snuskiga saker...

B - Jo det var väl lite det jag misstänkte.

A - Jaha, jag kanske är lite naiv här men hur skulle jag kunna veta att det var det han menade? Hur som helst, vi fortsatte där vi var med allt det där som vi höll på med och jag klurade hur länge som helst på vad jag skulle säga och hur högt och när och hur och allt sånt. Så efter ett tag blev Peter typ sur och sa att jag var tvungen att säga nåt snart annars ville han inte vara med längre så då sa jag det första jag kom på.

B - Vilket var?

A - Pillisnopp.

B - Pillisnopp? Antar att det inte landade så bra.

A - Ja det vet jag inte för precis då var det någon som slog in vår ytterdörr!

B - Åh herregud.

A - Alltså så fruktansvärt pinsamt! Där låg vi mitt i hela härligheten och försökte förklara för ett gäng brandmän att det inte alls brann i vår lägenhet men dom sa att dom måste gå igenom allt för att försäkra sig om att det verkligen inte var så. Tydligt så hade våra grannarna hört mig och blivit oroliga och ringt 112. Inte nog med att de där brandmännen sprang runt och snokade utan grannarna passade givetvis på att kliva rakt in nu när vi inte hade någon ytterdörr för att "kolla läget".

B - Stackars dig.

A - Ja exakt! Och stackars Peter som naken med bara ett verktygsbälte och ett par kängor på sig.

B - Verktygsbälte?

A - Ja jag gillar ju killar i blåställ så jag har köpt ett sånt där bälte som dom har... Hur som helst. Det spelar egentligen ingen roll vad han hade på sig eller i det här fallet INTE hade på sig. Till slut så blev vi i alla fall av med både brandmännen och grannarna och jag tänkte att vi kunde återgå till att ha (*håller upp 6 fingrar*) men då ville han plötsligt inte längre och började tjafsa om att jag minsann inte ansträngde mig för vår skull och att han kände sig jävligt kränkt.

A - Aj då. Vad sa du då?

B - Jag blev riktigt riktigt förbannad och skrek: (*rösten stegras allteftersom*) Inte anstränger mig? Jag försöker mitt bästa för att göra dig glad men du kan inte ens plocka undan i köket ordentligt eller dammsuga bakom soffan när jag ber dig och det ligger en blöt handduk i badrummet på golvet din jävla snuskhummer!

A - Oj!

B - Jo jag tog verkligen i. Den hade legat där ganska länge dessutom.

A – Ah. Vilken trist namnsdag.

B - Trist? Nej. Efter det gjorde vi det som kaniner och i morse hade Peter tagit disken. Det här med att snacka snusk är ju toppen för sexlivet!